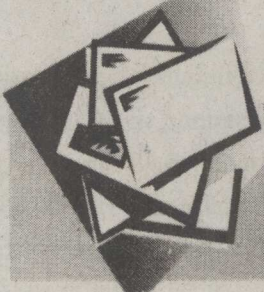

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
ไทยนิวส์	11 พ.ค. 2554	41	4838	5

จดหมายเหตุ ล้านนา

หนทางที่ยาวไกล

ชีวิตคนเราพอตื่นเช้าขึ้นมาก็ต้องเดินก้าวไปข้างหน้า ไม่มีใครเดินถอยหลัง ถ้าถอยหลังก็ต้องสะดุดและหกล้ม เพราะฉะนั้นถ้ามีได้อยู่ที่ตรงท้ายทอย ในขณะเดียวกันเราเดินไปข้างหน้าก็อาจจะสะดุดและหกล้มได้เหมือนกันนั่นคือ “เดินไม่ดูตาม้าตาเรือ” หรืออาจจะเดินไปเจอตอไม้ก็ได้ ถ้าเป็นตอเล็ก ๆ เราอาจจะเดินข้ามไปได้ แต่หากเจอตอใหญ่ ๆ เราก็ต้องเว้น ถ้าเราไม่เว้นก็ต้องชนตอและบาดเจ็บโดยที่ไม่ได้ตั้งใจก็ได้เช่นกัน

ชีวิตที่ยาวไกลย่อมไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบเสมอไป ชีวิตย่อมพบกับปัญหาและอุปสรรคอยู่เสมอ ๆ ถ้าเราสามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคได้ก็มีความหมายว่าเรานั้นคือผู้มีปัญญา มองย้อนอดีตของตัวเองตั้งแต่เริ่มจำความได้ บุคคลแรกที่เรารู้จักและสัมผัสคือแม่และพ่อผู้ให้เลือดเนื้อและวิญญาณ นับตั้งแต่เรามีลมหายใจมาจวบจนปัจจุบันผมมีความเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่าทุกท่านต้องได้รับทั้งความทุกข์และความสุขพร้อม ๆ กันกับลมหายใจที่เข้าออก **ความทุกข์ความสุขมันวิ่งเข้าหาตัวเราเหมือนดังลมใจ มันจะเข้ามามันก็เข้ามา มันจะออกไปมันก็ออกไป** โดยมีได้กล่าวอ้างว่า ฉันคือความทุกข์ไปก่อนแล้วนะ หรือฉันคือความสุขไปก่อนแล้วนะ แล้วฉันจะมาเยี่ยมเยียนใหม่ มันไม่ได้บอกเราเหมือนกับพ่อแม่พี่น้องเพื่อนฝูงที่ต้องจากกัน พุดเข้าใจแบบง่าย ๆ ก็คือความทุกข์และความสุขมันเข้ามาในตัวเรา มันมาแบบ **“ไปไม่ลา มาไม่ไหว”** ซึ่งตัวเราท่านทุกคนไม่สามารถที่จะห้ามหรือบอกว่าต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้ได้

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
ไทยนิวส์	11 พ.ค. 2554	4	1483	5

ท่านผู้อ่านลองนับอายุของตนเองว่าปัจจุบันนี้เรามีอายุเท่าไร ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเราได้ทำอะไรที่เป็นสาระประโยชน์ให้กับตนเองและสังคมบ้าง โดยส่วนตัวของกระผมมีความคิดเห็นว่า เราท่านทั้งหลายเป็น “ผู้เกิดมามีบุญ” และจะไม่ขอกล่าวถึง “ผู้มีบุญมาเกิด” เราเกิดมามีบุญ ๆ ประการแรกนั้นก็คือมีร่างกายครบ 32 ประการ ส่วนจะจนจะรวยเราไม่ต้องพูดถึง ซึ่งสิ่งนี้หรือส่วนนี้มันขึ้นอยู่กับอดีตชาติว่าเราได้ทำอะไรไว้บ้างก่อนที่จะเกิดมาในภพนี้ชาตินี้ ความแตกต่างในปัจจุบันก็คืออดีตที่ผ่านมาเป็นตัวกำหนด คนที่มีความขยันอดทนก็ย่อมต้องมีเงินมีทองมีทรัพย์สินสมบัติจำนวนมากมาย คนขี้เกียจมันก็ต้องจนอยู่วันยังค่ำ คนที่รวยในปัจจุบันก็เพราะอดีตเขามีความขยันขันแข็ง มีบุคคลชั้นนำในเมืองไทยที่ก้าวมาจากเด็กยากจน ชื่อเสียงวงศ์ตระกูลไม่ได้โด่งดังอะไร บางคนเป็นเด็กขายกาแฟ

ขายเรียงเบอร์ ขายหนังสือพิมพ์ หรือแม้กระทั่งเป็นเด็กวัด แต่ก็สามารถก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งทางบริหารสูงสุดของประเทศได้นั่นคือตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แต่ก็มีบางคนบอกว่าผมมีความขยันขันแข็ง และมีเป้าหมายในชีวิตคือเป็น ปลัดอำเภอ นายอำเภอ ผู้ว่าราชการ รัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด แต่ทำไมผมจึงไม่ได้เป็นล่ะ อันนี้ก็ตอบยากเหมือนกัน ดังสุภาษิตที่ว่า “**แข่งเรือแข่งแพพอแข่งกันได้ แต่แข่งบุญแข่งวาสนามันแข่งกันไม่ได้**” วันนี้หรือเวลานี้เรายังไม่รู้ว่ใครส่งเรามาเป็นมนุษย์มาเกิดในตระกูลที่ต่ำ ปานกลาง และสูงในสังคม บางครั้งเราคิดว่า “**เราเป็นคนจน ก็อยู่อย่างจน แต่ก็ไม่จน**” และบางครั้งก็คิดว่า “**เราเป็นคนรวย ก็อยู่อย่างรวย แต่ก็ไม่ววย**” ถ้ามว่าในชีวิต ๆ หนึ่งความจนและความรวยมีค่าอยู่ในระดับใด?

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
ไทยนิวส์	1 พ.ค. 2554	48	14831	5

ผลสุดท้ายของชีวิตก็ต้องตายเหมือนกันหมด สมมติว่า
คนเราทุกคนมีอายุเท่ากันหมดคือ 100 ปี ก็เท่ากับ 36,500 วัน
วันหนึ่งเราเดินทางได้ 1 กิโลเมตร 1,000 วัน เราก็ได้เดินทางได้
1,000 กิโลเมตร 10,000 วัน เราก็เดินทางได้ 10,000 กิโลเมตร
ถ้าเรามีอายุอยู่ครบ 100 ปี เราก็สามารถเดินทางได้ 36,500
กิโลเมตรพอดี ในชีวิตของเราวันหนึ่ง ๆ เดินไม่ถึง 1 กิโลเมตร
ยกเว้นคนที่ออกกำลังกายด้วยการวิ่ง มีท่านผู้รู้บอกว่าเส้นผ่าศูนย์กลาง
ของโลกหรือแกนกลางของโลกที่เราอาศัยอยู่ในทุกวันนี้มี
ความยาวประมาณ 12,756 กิโลเมตร เมื่อคิดโดยเฉลี่ยอายุ
ของคนเราแล้วก็น่าจะเดินข้ามแกนกลางของโลกได้อย่างสบาย
คนส่วนใหญ่มีอายุไม่ถึง 100 ปี บางคนก็ 60, 70, 80 หรือ 90
ปีก็ตายแล้ว บางคนเดินทางมาได้ 18,750 วัน ก็เท่ากับอายุ 50
ปี นั่นคือครึ่งชีวิต ถ้าเรามีอายุ 75 ปี เราก็เดินทางบนแกนกลาง
ของโลกได้ 23,237 กิโลเมตร แสดงให้เห็นว่าเราสามารถเดินทาง
ผ่านหรือข้ามแกนกลางของโลกไปแล้ว ดังนั้น คนที่มีอายุ 50
ปีขึ้นไป ก็ถือว่าเป็นคนหลุดโลกซึ่งก็หมายถึงว่ามีอายุเกินแกนกลาง
ของโลกที่เราอาศัยอยู่ในทุกวันนี้ และเมื่อหลุดโลกปัจจุบันไปแล้ว
ก็หมายถึงโลกใหม่ที่ไม่ใช่โลกมนุษย์นั่นคือโลกแห่งจิตวิญญาณ
และอาจจะกล่าวได้ว่ามนุษย์อวกาศผู้เดินทางออกนอกโลกคือ
มนุษย์ผู้หลุดโลกก็ได้ นั่นคือร่างกายเขาหลุดโลกจริง ๆ แต่จิต
วิญญาณของเขายังไม่หลุด แต่หากเขาอยู่ในโลกมนุษย์โดย
ตลอดเมื่อหมดลมหายใจในภพมนุษย์เขาจึงจะหลุดโลกอย่างแท้
จริง ที่เขียนมาต้องการให้คิดเห็นว่าชีวิตมนุษย์นั้นมีหนทางที่ยาว
ไกลทั้งในภพมนุษย์และภพแห่งจิตวิญญาณ บรรพบุรุษชาวล้าน
นาได้ฝากสิ่งที่ดีที่งามให้ลูกหลานอย่างเราได้เห็นและสัมผัสอย่าง
ลึกซึ้ง และเราในฐานะลูกหลานของท่านจะฝากอะไรไว้ให้กับลูก
หลานที่จะอยู่อาศัยต่อจากเราไปอีกละ.

สมทบ พاجرทิศ

คณะเทคนิคการแพทย์ มช.